

[Arbejdsministeren]

lov, og det gør ministre som bekendt ikke, i hvert fald ikke med held.

Jeg kommer derfor med forslag om en lovrevision i denne samling, og det ligger sådan, at det, vi aftalte med Socialdemokratiet før jul, var, at forinden regeringen fremsætter sit forslag om revision af arbejdstilbudsloven, vil forslaget blive forhandlet med arbejdsmarkedets parter. Jeg er lige ved at være klar til den proces, idet jeg om ganske kort tid regner med at kunne tage forhandlinger med arbejdsmarkedets parter om det udspil, jeg skal komme med med henblik på at få det fremsat i Folketinget forhåbentlig så betids, at vi har god tid til at behandle det her i Folketinget, for det er store og væsentlige ændringer, vi skal beskæftige os med, når vi skal foretage den egentlige revision af arbejdstilbudsloven.

Så vil jeg godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at spørgsmål om dimittendsats ikke er omfattet af den aftale, der er indgået. Der kommer ikke i forbindelse med dette lovforslag, som jo er en gennemførelse af aftaler, ændringsforslag, som bliver godkendt vedrørende dimittendsats, for det ligger jo sådan, at når man har indgået en aftale, skal begge parter være enige om at ændre i den, og det er vi ikke indstillet på fra regeringens side. Det vil altså sige, at der intet kommer igennem om dimittendsats i forbindelse med dette lovforslag.

Derfor vil jeg – selv om jeg ikke skal bestemme over udvalgets arbejde, og selv om jeg svarer på alle de spørgsmål, som udvalget måtte stille – af hensyn til den hurtige og effektive behandling af dette forslag, sådan at de mennesker, der i dag er på de reducerede dagpenge, meget hurtigt kan få det ekstraordinære arbejdstilbud, bede fru Lilli Gyldenkilde betænke, om det ikke er mest hensigtsmæssigt, at vi tager diskussionen om dimittendsats en anden gang og uden at forsinke dette lovforslag, for jeg kan garantere for, at der ikke bliver stemt ændringsforslag vedrørende dimittendsats ind i dette lovforslag. Det vil jeg altså appellere om, ikke af hensyn til mig, men af hensyn til de ledige, som allerede er på den reducerede sats, og som går og venter på, at dette bliver vedtaget, sådan at de kan få deres arbejdstilbud.

Så spurgte hr. Jørgen Estrup, om regeringen og Socialdemokratiet var på vej til at afskaffe 26-ugers-reglen, eller om dette blot var en opsamling, og det kan jeg svare lige så klart og

præcist på, som hr. Kaj Poulsen gjorde: 26-ugers-reglen skal fastholdes, ikke udhules.

Så vil jeg i øvrigt blot til hr. Glistrup sige, at uanset hvilket forslag der bliver fremsat på Arbejdsministeriets område, holder hr. Glistrup den samme tale. Det gør selvfølgelig fordelingen af ordførerskaberne nemmere, men det indikerer vel også, at det ikke er særlig nyttigt eller givtigt at gå ind i en diskussion, da de ting, hr. Glistrup omtaler, ikke har noget med lovforslaget at gøre.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er udmærket klar over – så længe har jeg været her i Folketinget – at når der er indgået en aftale, er det den, det handler om, når man skal have ting igennem som dem, der foreligger for os her. Og jeg kan love arbejdsministeren, at jeg ikke skal sinke dette forslags gennemførelse en eneste dag, for jeg har alle de oplysninger, der overhovedet skal være, om den uretfærdighed, der i sin tid blev begået med hensyn til supplerende dagpenge, som blev sat til dimittendsatsen. Det har også alle de andre folketingsmedlemmer, der sidder i udvalget og er betækningsberettigede, så jeg skal ikke forsinke dette forslag en eneste stund, det skal jeg love. Men når jeg har taget det op her i debatten, der drejer sig om en ændring af arbejdsformidlings- og dagpengeloven, er det, fordi det er en af de uretfærdigheder, som der desværre tales mindre om, end godt er, og derfor agter jeg at fremsætte forslag om en ændring her. Det mener jeg sagtens jeg kan, for jeg har ved førstebehandling gjort opmærksom på, at der er et problem, så der bliver ikke nogen identitetsproblemer i forbindelse med det – så godt kan jeg også min forretningsorden.

Det var det ene, jeg ville sige.

Dernæst vil jeg spørge: Hvad mener arbejdsministeren egentlig? Vi har haft en lang og grundig diskussion om 26-ugers-reglen og om jobtilbudsordningen, og så står ministeren nu og siger, at han kan love Folketinget, at der ikke bliver tale om, at man på nogen måde udhuler 26-ugers-reglen. Derfor må jeg spørge: Hvad mener arbejdsministeren? Andre partier har jo givet udtryk for, at man nu skal til at kigge på, om ikke der skal gives yderligere arbejdstilbud, for at man ikke skal ende i den situation, at folk kommer på bistandshjælp. Arbejdsministeren